

му стане немирень, чясто на съна си трияка и ся пробужда; вѣнци-ти като да го сръбятъ, за това то си туря въ уста и гваче всичко; нему иде ягко добръ да го чешътъ по вѣнци-ты. Повечето пѣти всичко това придружява и дрискавица, коьто въ тоя случай не бива отведнаждъ да запрешъ, зачто-то съ нежъ си помага естество-то та откарва огъня отгорѣ надолѣ. Това врѣме трае повече или помалко, и послѣ дѣте-то пакъ ся укроти и миряса.

Послѣ пакъ настане такъво врѣме. Дѣте-то ся бои да си тури какво да было въ уста и писне кога да заръве нѣчто; уста-та му и вѣнци-ти му цѣли горятъ; по тѣхъ щенъ съзрешъ малко гръзделче, което заболи, кога го понатиснешъ. Дѣте-то чясто си мѣнява лице-то, стане немирно, иска да го оставятъ отъ рѣцѣ, а кога го оставятъ, иска пакъ да го земътъ на рѣцѣ; ничто му не е по волъж; поще му ся да бозае, па чтомъ му дадешъ нѣнкѣ, то ся тегли отъ нежъ; посяга на всичко, па пакъ го оставя; па кѣсо да ся каже, сякашъ, че го боде нѣчто извѣтрѣ та го клопоти и размирява, или го боли нѣчто така, чтото то нидѣ нѣма мира. Нарѣдко ся придаде на това и малка трияка и дрискавица. Поникне ли му единъ или нѣколко зѣби всичко това ся махне.

На здравы дѣтца, па повече-то, зѣби-ти поникнатъ лесно; побтяжко никнатъ на пълнокрѣвны и на дѣтца, хранены съ ягкѣ хранѣ. За това и откамъ тѣжъ странѣ много добръ ще е, еще чтомъ ся добые дѣте-то, да го заглядашь умно както трѣбува, па да го не хранишь тврьдѣ много и съ тврьдѣ ягкѣ хранѣ, напр. съ мяснѣ. Не рѣдко